

περιγράπτουν ἀταραξίας ἀπήγγειλεν ἡμίσειαν δωδεκάδα ἐλεγείων, ἄτινα οὐδὲν ἀλλοῦ ἦσαν ἢ ἀσθενής ἥχω, ωχρὰ ἀνταύγεια, ἀτελεῖς ἀντιγραφαὶ τῶν μεγάλων ποιητῶν, καὶ, ἀπλῶς εἰπεῖν, ἀσίποτε τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς: οἱ ἀστέρες, ἢ σελήνη, ὁ Ἄιος, τὰ σκιερὰ ἄλση, τὰ διαγῆ ῥυάκια, τοῦ ἀνέμου ὁ θροῦς, οἱ στεναγμοὶ τοῦ κύματος, τὰ ἐπὶ τῶν κυμάτων διοισθαίνοντα ἀκάτια, ἢ ἔωθινὴ καὶ ἡ ἑσπερινὴ αὔρα, τῶν πικνῶν τὸ κελάρημα, αἱ εὐφρόσυνοι ἡδοναὶ τοῦ ἔστρος, τοῦ φθινοπώρου αἱ μελαγχολίαι κτλ. κτλ.

Οτε δὲ τὸ δρολόγιον ἐσήμανε τὴν ἔκτην ὕραν, ὅλη ἡ δικήγορις διελύθη, ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ἡμην πως ἐκ τῶν οἰκείων, ἀπέμεινα μόνος μετὰ τῆς οἰκογενείας. Μετέβην δὲ καὶ ἐκάθισα παρὰ τῇ Ἐλένη καὶ διεσκέδαζον διδών αὐτῇ ἀφορμὴν νὰ λαλῇ. Καίτοι δ' αἱ ἀξιώσεις αὐτῆς ἦσαν γελοῖαι, κατὰ τὰ ἀλλα μοὶ ἐφάνη ἀξιόλογος κύρος, ἀλλὰ πεπλανημένη δλίγον ἔνεκα τῆς κενοδοξίας τῶν γονέων της καὶ τῆς μωρίας των. Τὴν παρεκάλεσα νὰ μοὶ διηγηθῇ πῶς ἐφινερῷθη ἐν αὐτῇ κατὰ πρῶτον ἢ ποιητικὴ εὐφύτα, μοὶ εἶπε δὲ ὅτι ἡσθάνθη ἔκυπτην ποιήτριαν ἀναγινώσκουσα τὰς Ποιητικὰς Μελέτας τοῦ Λαμαρτίνου.

«Ως ὁ Λαμπρονταῖνος, εἶπον ἐγὼ, ἀκούσας ὡδὴν τινα τοῦ Μαλέρβου.

Ἡ οἰκογένεια βλέπουσα ὅτι ἡμην πως εἰδήμων τῆς φιλολογίας, μὲν ἡξιώσει τίνος πίστεως καὶ ὑπολήψεως, καί μοι ἐπέδειξε πλείστας ὅσκες εὐνοϊκὰς κρίσεις ἐνδόξων ἀνδρῶν δὲ εἴχε λάθη ἡ νεαρὰ Μοῦσα, μεταξὺ δὲ ἀλλων καὶ ἐπιστολὴν τινα τοῦ νομάρχου, ἀποφαινομένου διαφράδην ὅτι ἡ Ἐλένη ἔμελλε ποτε νὰ δοξάσῃ τὸν νομόν του δλόκηρον. Ἡ δὲ κυρία Βαλλιᾶ μοὶ ὑπέδειξεν ὅτι ἡ καταγωγὴ της δὲν ἦτο νὰ γένη σύζυγος ζενοδόχου, διότι εἴχε πατέρα δικαστικὸν αἰλητῆρα, ἀλλὰ ἐδυστύχησεν ἢ οἰκογένειά της.

Μοι ἀνεκοίνωσεν ἔπειτα ἐμπιστευτικῶς τὰ σχέδια της καὶ τὰς ἐλπίδας της. Εἶχεν ἀποφασίσην νὰ παραιτήσῃ τὸ ξενοδοχεῖον καὶ νὰ συνοδεύσῃ τὴν κόρον της εἰς Παρίσιους.

Τοῦτο θά μας κοστίσῃ πολὺ καὶ πολὺ, προσέθηκεν, ἀλλὰ τούλαχιστον δὲν θά με τύπτῃ ἡ συνείδησις ὅτι ἔναλα τὸν λύχνον ὑπὸ τὸ μόδιον, ὡς μας ἔγραφεν ὁ κύριος νομάρχης. Καὶ ἔπειτα ἡ Ἐλένη μας θά τα βγάλῃ ἐκατονταπλάσια τὰ ἔξοδά μας. Ἐπειδὴ εἰς τὸ Παρίσιο δὲν θὰ δοξασθῇ μόνον ἀλλὰ θὰ ἀνοίξῃ καὶ ἡ τύχη της.

Ἐγὼ δὲ ἀκούων τὴν ταλαιπωρῶν γυναικα οὕτω λαλοῦσσαν, κατεσπαρασσόμην τὴν καρδίαν.

Θὰ πωλήσωμεν τὸ λειθάρι μας, εἶπεν ὁ κύριος Βαλλιᾶς, τὰ δύο μας χωράφια καὶ . . .

Παλάτι θά σας κτίσω ἐγὼ, πατέρα μου! ἀνεψώνησεν ἡ νεᾶνις πηδῶσα ἐπὶ τῶν γονάτων τοῦ πατρός της. Ἐγὼ ἐτοίμους πρὸς ἔκδοσιν δύο τόμους ποιήσεων τὰ Κυρόρροδα καὶ τὰς Κραυγὰς τῆς ψυχῆς.

— Εἴναι κομμάτι μάλαυμα ἢ κόρη μου! εἶπεν δικύριος Βαλλιᾶς ἀσπαζόμενος τῆς Ἐλένης τὸ μέτωπον.

— Πώς τὰ βλέπετε τὰ σχέδια μας, κύριε; μὲν ἡρώτησεν ἡ μήτη της τῆς Ἐλένης.

Δὲν εἶχον τὴν δύναμιν νὰ ψέξω τὰ δύνεια τῶν ἀγαθῶν τούτων ἀνθρώπων. Εἶπον δὲ ὅτι ἐπειδὴ θά διατρίψω ἡμέρας τινὰς ἐν τῷ χωρίῳ, ἔχομεν καιρόν νὰ συζητήσωμεν τὸ πρᾶγμα.

[Μετάφρασις].

(Ἐπειτα τὸ τέλος.)

Π.Ι.Φ.

ΔΑΝΕΙΟΝ Η ΠΝΕΥΜΑ

Ο κ. Κ... ἐπανέρχεται ἀπὸ κυνηγετικῆς ἐκδρομῆς.

— Α, φιλτάτη μου, λέγει πρὸς τὴν σύζυγόν του ἥπατα εἰσελθών, εβδηνὰ τὴν γλύτωσα σήμερα. Φυντάσου διτε ἐνῷ ἐγυρίζαμε μὲ τ' ἀμάξι, διαυξῆς μῆτρας ἔρριζεν ἐπάνω τοῦ σχέδια κάρρο μὲ πρόσθια· εὐτυχῶς ποὺ μόνον τὰ ζῶα ἔπαθαν...

Καὶ ἡ Κυρία μετὰ τουφερᾶς στοργῆς:

— Καὶ σὺ, ἀγάπη μου, δὲν ἔπαθες τίποτε, ε;

* *

Φιλάργυρος μεταβαίνει εἰς δόδοντοιατρὸν, ἵνα τοῦ ἀποσπάσῃ δύο πάσχοντας δόδοντας.

— Πόσο θέλεις; ἐρωτᾷ τὸν χειρούργον πρὸν ἀρχίσῃ τὴν ἐργασίαν.

— Δέκα φράγκα τὸ πρῶτον καὶ πέντε τὸ δεύτερον.

— Αἱ τότε, βγάλε μου μόνον τὸ δεύτερο· ἀλλὰ φορά βγάνω καὶ τάλλο.

* *

Μέσον πρὸς ἀποφυγὴν δχληρῶν ἐπισκέψεων:

Ο κ. Π. ὅταν ἐργάζεται ἐν τῷ γραφείῳ του, προσαρτᾶς χυρτίον ἔξω τῆς θύρας ἐφ' οὗ γράφει: «Φίλατε, μετὰ μίαν ὥραν ἐπανέρχομαι» πρόσημεν, ἀν θέλησ». *

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Κινεζικὴ σοφία.

Ο φέρων καθαρὰ ὑποδήματα ζητεῖ νὰ ἀποφύγῃ καὶ τὴν ἐλαχίστην ἐκ τοῦ πηλοῦ κηλίδα· τούτου δὲ ἔνεκα βαδίζει ἐπὶ τῆς ἀκρας τῶν ποδῶν, μόλις ἔγριζων τὴν γῆν. Αλλάζειν ἀπαξι κηλιδωθῶσι τὰ ὑποδήματά του, οὐδεμίαν τοῦ λοιποῦ καταβάλλει προσοχὴν δπως ἀποφύγῃ τοὺς δύπους. Οὕτω καὶ ὁ ἀνθρώπος, ἀματοκτήσῃ τὰ πρῶτα ἐλαττώματα, παύει κατὰ μικρὸν τοῦ νὰ σέβεται ἔκυπτον.

Τοίχα πράγματα δὲν δύναται τις νὰ ἀποκτήσῃ διὰ μέσου τριῶν ἀλλων: πλούτη διὰ τῆς ἐπιθυμίας, νεότητα διὰ τοῦ φυματίσου, μγείαν διὰ τῶν ἴστρικῶν.